

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) O. Cernei
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, L. Popova, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Rodica Bevziuc în interesele lui Dragoș Turea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Turea împotriva lui Dragoș Turea cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a lui Dragoș Turea împotriva Irinei Turea cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată, intervenient accesoriu Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Dragoș Turea și Irina Turea și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 29 iunie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 21 noiembrie 2013 Irina Turea a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Dragoș Turea, iar la 14 iulie 2014 cerere de completare a cerințelor (vol. I f.d. 27-27), solicitând desfacerea căsătoriei încheiate la 20 noiembrie 2004, stabilirea domiciliului copiilor minori XXX și XXX cu mama acestora - Irina Turea, încasarea de la Dragoș Turea în beneficiul Irinei Turea a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1/3 din toate veniturile, începând cu data de 14 iulie 2014 și până la majoratul copiilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Irina Turea a indicat că la 20 noiembrie 2004 a înregistrat căsătoria cu Dragoș Turea la OSC sec. Rîșcani, mun. Chișinău, conform actului de căsătorie nr. 972.

Din căsătorie s-au născut doi copii, XXX și XXX.

Invocă Irina Turea că, din cauza incompatibilității psihologice, relațiile dintre soți s-au înrăutățit, iar în familie au apărut conflicte și neînțelegeri. Toate măsurile întreprinse de soți în vederea ameliorării relațiilor au eșuat, păstrarea familiei ne mai fiind posibilă.

Sușține reclamanta că în perioada căsătoriei nu a putut stabili cu pârâtul un contact psihologic adecvat unei relații familiale, astfel că, a ajuns la concluzia că au devenit

persoane străine, nu mai au nimic comun în afară de copii, motiv din care nu dorește menținerea căsătoriei.

Menționează Irina Turea că, anterior s-a mai adresat în judecată cu cerere de desfacere a căsătoriei, dar s-a împăcat cu pârâtul, motiv din care consideră că în acest caz nu mai este necesar acordarea termenului de împăcare.

La 10 iulie 2014 Dragoș Turea a înaintat cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva Irinei Turea, solicitând desfacerea căsătoriei încheiate la 20 noiembrie 2004, stabilirea domiciliului copiilor minori XXX și XXX cu tatăl - Dragoș Turea, obligarea Irinei Turea la plata pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, pârâtul Dragoș Turea a indicat că vina pentru destrămarea familiei îi revine reclamantei Irina Turea, menționând că de la nașterea copiilor el a fost cel care a asigurat întreținerea și educarea copiilor, iar reclamanta după părăsirea căminului comun practic a abandonat copiii, încredințându-i rudelor ei și refuzând să se ocupe personal de îngrijirea acestora. De asemenea, a dat dovadă de iresponsabilitate față de obligațiile părintești și indiferență față de soarta copiilor.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 iulie 2014 s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului sec. Buiucani, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Turea.

S-a desfășurat căsătoria încheiată între Irina Turea și Dragoș Turea la 20 noiembrie 2004 la OSC Rîșcani, mun. Chișinău, sub nr. 972.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț în Oficiul de Stare Civilă s-a încasat, de la Dragoș Turea în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 200 lei, Irina Turea s-a scutit de la astfel de cheltuieli.

S-a determinat domiciliul copiilor minori XXX și XXX cu mama - Irina Turea.

S-a încasat de la Dragoș Turea în bugetul de stat suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat, de a cărei plată reclamanta a fost scutită la depunerea cererii.

S-a încasat de la Turea Dragoș în beneficiul Irinei Turea pensia de întreținere a copiilor minori XXX și XXX, în mărime de 1/3 cotă-parte din toate tipurile de venit lunar, începând cu data de 21 noiembrie 2013 și până la atingerea majoratului copiilor.

S-a încasat de la Dragoș Turea în bugetul de stat suma de 150 lei cu titlu de taxă de stat, de a cărei plată reclamanta a fost scutită la depunerea cererii.

S-a încasat de la Dragoș Turea în beneficiul Irinei Turea suma de 3 000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Dragoș Turea. (vol. I f.d. 93, 235-240)

La 16 iulie 2015 Dragoș Turea a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii și restituirea pricinii la rejudecare. (vol. I f.d. 96-98)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 s-a admis cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și s-a repus în termen apelul declarat de Dragoș Turea. (vol. I f.d. 187-170)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de Dragoș Turea.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2015, în partea prin care a fost stabilit domiciliul copiilor minori cu mama acestora, în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori și în partea respingerii cererii

reconvenționale depuse de Dragoș Turea, cu restituirea cauzei spre rejudecare în această parte la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în alt complet de judecată.

În rest, hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2015 în partea desfacerii căsătoriei încheiată la 20 noiembrie 2004 la OSC Rîșcani, mun. Chișinău, sub nr. 972 între Irina Turea și Dragoș Turea și în partea încasării taxei de stat pentru desfacerea căsătoriei, s-a menținut. (vol. II f.d. 20-26)

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Turea împotriva lui Dragoș Turea cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Dragoș Turea împotriva Irinei Turea cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, fiind determinat domiciliul copiilor minori XXX și XXX cu tatăl - Dragoș Turea.

S-a încasat de la Irina Turea în beneficiul lui Dragoș Turea pensia pentru întreținerea copilului minor XXX în sumă bănească fixă în mărime de 810,75 lei lunar, începând cu 10 iulie 2014 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Irina Turea în beneficiul lui Dragoș Turea pensia pentru întreținerea copilului minor XXX în sumă bănească fixă în mărime de 1 045,80 lei lunar, începând cu 10 iulie 2014 până la atingerea majoratului de către copil.

În rest, pretențiile înaintate de Dragoș Turea privind încasarea de la Irina Turea a pensiei de întreținere a copiilor minori au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Irina Turea în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 668,35 lei.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, mama copiilor minori se află peste hotarele Republicii Moldova, pe un termen nedeterminat, fapt ce impune concluziona că lipsa prezenței fizice a acesteia în viața zi de zi a copiilor nu întrunește condițiile necesare pentru dezvoltarea, educarea și îngrijirea lor. Totodată, temeuri de respingere a acțiunii reconvenționale în vederea determinării domiciliului copiilor minori cu tatăl, nu au fost prezentate.

La fel, reclamanta Irina Turea nu a prezentat probe suficiente care ar demonstra că la momentul actual ar fi oportună stabilirea domiciliului copiilor minori cu ea.

Astfel, instanța de fond a concluzionat că, mama copiilor - Irina Turea, este plecată de câțiva ani peste hotarele Republicii Moldova, iar despre condițiile de trai ale acesteia peste hotarele țării nu se cunoaște, precum și, nu s-a probat și intenția reclamantei de a reveni cu traiul în Republica Moldova. Copiii minori se află în grija, educația și întreținerea tatălui - Dragoș Turea, cu care și domiciliază.

La 04 iulie 2016 Irina Turea a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 și emiterea unei hotărîri prin care să fie admise integral pretențiile înaintate de Irina Turea împotriva lui Dragoș Turea și respinsă acțiunea reconvențională ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Ulterior, la 18 iulie 2016 Dragoș Turea a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, în partea prin care a fost stabilit cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori, cu emiterea în partea respectivă a unei noi hotărîri de încasare de la Irina Turea a pensiei de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă de câte 2 000 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 s-au respins apelurile declarate de Dragoș Turea și Irina Turea și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016.

La 26 iunie 2017 avocatul Rodica Bevziuc, în interesele lui Dragoș Turea, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, în partea admiterii parțiale a cererii privind încasarea de la Irina Turea în beneficiul lui Dragoș Turea a pensiei de întreținere a copiilor minori XXX în sumă bănească fixă în mărime de 810,75 lei și XXX în sumă bănească fixă în mărime de 1 045,801 lei lunar, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de încasare de la Irina Turea în beneficiul lui Dragoș Turea a pensiei de întreținere pentru copiii minori XXX și XXX în sumă bănească fixă de câte 2 000 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului copiilor minori.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul parțial cu soluția instanțelor inferioare de judecată, invocând că au interpretat în mod eronat legea, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond în partea contestată, iar concluziile expuse în decizie și hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Totodată, instanța de apel și instanța de fond au ignorat să reflecte în concluziile sale argumentarea preferinței unor probe față de altele.

A menționat că instanțele de judecată nu au apreciat situația financiară în Republica Moldova și care sunt prețurile la strictul necesar pentru viața de zi cu zi și nu au ținut cont de faptul că la materialele dosarului au fost anexate înscrisuri ce confirmă cuantumul cheltuielilor pe care le suportă lunar recurentul pentru întreținerea fiicelor sale.

Prin referința din 28 iulie 2017, intimata Irina Turea reprezentată de avocatul Doina Ioana Străsteanu, a indicat că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea sau netemeinicia hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, iar prin urmare este neîntemeiat, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 a fost înaintat la 26 iunie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Rodica Bevziuc în interesele lui Dragoș Turea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Rodica Bevziuc în interesele lui Dragoș Turea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari